

DECIZIE
BO2010_0783
Data: ■.2010

Prin contestația nr. ■ din 15.01.2010, înregistrată la CNSC cu nr. ■/15.01.2010, depusă de SC ■ SA cu sediul în ■, înregistrată la ORC cu nr. ■, CIF ■, împotriva procedurii de licitație deschisă organizată de către ■ cu sediul în ■, în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului având ca obiect „delegare de gestiune prin concesiune a serviciilor de salubritate in ■”, s-a solicitat anularea anunțului de participare și a documentației de atribuire.

În baza legii și a documentelor depuse de părți, CNSC

DECIDE:

În temeiul art. 158 al. 1 Cod procedură civilă, coroborat cu art. 297 din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, declină competența de soluționare a contestației SC ■ SA, în contradictoriu cu ■, către Tribunalul ■, secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, pentru considerentele de mai jos.

Dispune trimiterea dosarului instanței competente de îndată ce decizia de declinare a competenței a devenit irevocabilă, conform art. 158 al. 3 Cod procedură civilă.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 al. 3 din OUG 34/2006.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de cinci zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația depusă, SC ■ SA, în calitate de operator economic participant la procedura de licitație deschisă organizată de către autoritatea contractantă ■ în vederea atribuirii contractului având ca obiect „delegare de gestiune prin concesiune a serviciilor de salubritate in ■”, a solicitat anularea anunțului de participare și a documentației de atribuire.

Prin adresa nr. ■/19.01.2010, Consiliul a înștiințat autoritatea contractantă despre depunerea contestației de către SC ■ SA la CNSC, și, totodată, despre obligația acesteia de a transmite, în maxim 3 zile lucrătoare de la data expirării perioadei de așteptare dinaintea încheierii contractului, copia documentației de atribuire, copiile solicitărilor de clarificări depuse de către operatorii economici și

răspunsurile la acestea, precum și punctul de vedere cu privire la contestație.

■ a transmis punctul său de vedere nr. ■/09.02.2010, înregistrat la Consiliu cu nr. ■/09.02.2010, atașând copiile documentelor solicitate.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

Prin anunțul de participare nr. ■/■.01.2010, publicat în SEAP, autoritatea contractantă a inițiat o procedură de licitație deschisă pentru concesionarea prin delagarea gestiunii serviciului de salubritate în ■.

Raportat la normele art. 278 al. 1 din ordonanță și la cele ale art. 137 C. proc. civ., Consiliul va cerceta cu precădere incidența excepției lipsei sale de competență în soluționarea contestațiilor.

Procedura în cauză privește o delegare a gestiunii unui serviciu comunitar de utilități publice, niciuna dintre părțile în litigiu netăgăduind că obiectul procedurii îl constituie prestarea serviciului de salubritate în ■ (cu toate activitățile pe care le presupune: precolectare, colectare și transport deșeuri etc.).

Instituția juridică a serviciului public de salubritate a localităților își are sediul primar de tratare normativă în Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, care la rândul ei se completează cu reglementarea primară generală, care privește ansamblul serviciilor comunitare de utilități publice (din care face parte și serviciul de salubritate), respectiv cu Legea serviciilor comunitare de utilități publice 51/2006.

Conform art. 4 al. 3 din Legea 101/2006, activitățile specifice serviciului de salubritate se gestionează și se exploatează prin intermediul unor structuri specializate, denumite operatori, licențiate în condițiile Legii 51/2006. Operatorii serviciului de salubritate pot fi desemnați fie prin hotărâre de dare în administrare, în cazul gestiunii directe, fie prin hotărâre de atribuire a contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, în cazul gestiunii delegate.

Gestiunea serviciului de salubritate se realizează prin două modalități, fie gestiune directă, fie gestiune delegată, alegerea modalității de gestiune realizându-se prin hotărâre a autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale. Indiferent de modalitatea de gestiune adoptată, activitățile specifice serviciului de salubritate se organizează și se desfășoară pe baza unui regulament al serviciului și a unui caiet de sarcini, aprobate prin hotărâre a autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale, întocmite în conformitate cu regulamentul-cadru al serviciului de salubritate și caietul de sarcini-cadru, elaborate și aprobate de ANRSC, prin ordin al președintelui acesteia. Potrivit art. 7 al. 2 din Legea 101/2006, hotărârile autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, adoptate în aplicarea acestei legi, pot fi atacate la instanțele de contencios administrativ (deci nu la Consiliu).

Raporturile juridice dintre unitățile administrativ-teritoriale și operatorii serviciului de salubritate sunt reglementate prin hotărârea de dare în administrare a serviciului de salubritate, în cazul gestiunii directe, sau prin contractul de delegare a gestiunii, în cazul gestiunii delegate (deci nu prin contract de achiziție publică sau de concesiune).

Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei următoarele fapte, altele decât cele prevăzute în Legea 51/2006:

- prestarea de către operator a uneia dintre activitățile reglementate de Legea 101/2006 fără aprobarea autorităților administrației publice locale prin hotărârea de dare în administrare, respectiv hotărârea de atribuire a contractului de delegare a gestiunii;

- atribuirea de către primar a contractelor de delegare a gestiunii pentru una dintre activitățile de salubritate a localităților [...], fără respectarea procedurilor legale în vigoare specifice fiecărui tip de contract.

În atari condiții, rezultă cu evidență că, în speță, salubritatea localității dorită de autoritatea contractantă nu poate fi realizată decât în baza unui contract de delegare a gestiunii acestui serviciu, sens care rezultă expres și din documentația de atribuire (caiet de sarcini).

Așadar, procedura pe care o organizează autoritatea este clar pentru delegarea gestiunii unui serviciu comunitar de utilități publice, la care participanți sunt operatorii licențiați de ANRSC caz în care este obligatorie respectarea ansamblului normativ care o reglementează, cu precădere a legilor nr. 51/2006 și 101/2006.

Art. 30 al. 1-12 din Legea 51/2006 prevede:

"Art. 30. – (1) Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autoritățile administrației publice locale de la nivelul unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, precum și concesiunea sistemelor de utilități publice aferente serviciilor, respectiv dreptul și obligația de administrare și de exploatare a acestora, pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.

(2) Delegarea gestiunii serviciilor de utilități publice, respectiv operarea, administrarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente, se poate face pentru toate sau numai pentru o parte dintre activitățile componente ale serviciilor, pe baza unor analize tehnico-economice și de eficiență a costurilor de operare, concretizate într-un studiu de oportunitate.

(3) Contractele de delegare a gestiunii se aprobă prin hotărâri de atribuire adoptate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale și se semnează de primari, de președinții

consiliilor județene sau, după caz, de președinții asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, în baza mandatului acestora.

(4) Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori sau operatori regionali de drept privat, care pot fi:

a) societăți comerciale cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile deliberative ale acestora;

b) societăți comerciale rezultate ca urmare a reorganizării regiilor autonome de interes local sau județean ori a serviciilor publice de interes local sau județean, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, al căror capital social este deținut în totalitate de unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de asociat sau de acționar unic;

c) societăți comerciale cu capital social privat;

d) societăți comerciale cu capital social mixt.

(5) Operatorii care își desfășoară activitatea în modalitatea gestiunii delegate furnizează/prestează serviciile de utilități publice prin exploatarea și administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora, în baza contractului de delegare a gestiunii serviciului, precum și în baza licenței eliberate de autoritatea de reglementare competentă. Operatorii cu statut de societăți comerciale al căror capital social este deținut în totalitate de unități administrativ-teritoriale se organizează și își desfășoară activitatea pe baza unui regulament de organizare și funcționare aprobat de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, de adunarea generală a asociației de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice.

(6) Contractul de delegare a gestiunii este un contract încheiat în formă scrisă, prin care una sau mai multe unități administrativ-teritoriale, individual sau în asociere, în calitate de delegatar, atribuie, pe o perioadă determinată, unui operator licențiat, în calitate de delegat, care acționează pe riscul și răspunderea sa, dreptul și obligația de a furniza/presta un serviciu de utilități publice sau, după caz, activități din componența aceluși serviciu, inclusiv dreptul și obligația de a administra și de a exploata infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului/activităților furnizate/prestate, în schimbul unei redevențe, după caz. Contractul de delegare a gestiunii poate fi încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre care au calitatea de delegatar. Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Contractul de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice

poate fi atribuit prin una dintre procedurile prevăzute la al. 8 ori poate fi atribuit direct, conform dispozițiilor art. 311.

(8) Procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice sunt:

a) licitația publică deschisă - procedura la care orice operator licențiat interesat are dreptul de a depune ofertă;

b) negocierea directă - procedura prin care unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, negociază clauzele contractuale, inclusiv redevența, cu unul sau mai mulți operatori licențiați interesați.

(9) Delegatarul are obligația de a atribui contractul de delegare a gestiunii prin aplicarea procedurii de licitație publică deschisă. Procedura de licitație se poate finaliza numai dacă în urma publicării anunțului de participare la licitație au fost depuse cel puțin 3 oferte și cel puțin 3 ofertanți îndeplinesc criteriile de eligibilitate. În cazul în care, în urma publicării anunțului, nu au fost depuse cel puțin 3 oferte, sau criteriile de eligibilitate nu sunt îndeplinite de cel puțin 3 ofertanți, delegatarul este obligat să anuleze procedura și să organizeze o nouă licitație.

(10) Delegatarul are dreptul de a aplica procedura de negociere directă numai dacă, după repetarea procedurii de licitație conform prevederilor al. 9, nu a fost desemnat un câștigător.

(11) Prevederile al. 8-10 nu se aplică pentru delegarea gestiunii serviciilor de utilități publice prevăzute la art. 1 al. 2 lit. e, f, g și h.

(12) În cazul serviciilor de utilități publice prevăzute la art. 1 al. 2 lit. e, f și g, procedura de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește în baza prevederilor OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea 337/2006, cu modificările și completările ulterioare. În cazul serviciului de transport public local prevăzut la art. 1 al. 2 lit. h), atribuirea contractelor de delegare a gestiunii se face în baza Normelor-cadru elaborate de ANRSC potrivit prevederilor legii speciale privind transportul public local."

Art. 13 din Legea 101/2006 prevede:

"Art. 13. - (1) Organizarea gestiunii, funcționării și exploatarei serviciului de salubritate, corespunzător modalității de gestiune adoptate, se face în condițiile prevăzute de Legea 51/2006 și ale prezentei legi.

(2) Gestiunea directă sau gestiunea delegată, după caz, se poate acorda pentru una ori mai multe activități prevăzute la art. 2 al. 3.

(3) Procedura de atribuire și regimul juridic al contractelor de delegare a gestiunii serviciului de salubritate a localităților sunt cele

stabilite de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, conform prevederilor Legii 51/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea 337/2006, cu modificările și completările ulterioare."

Problema care se impune a fi clarificată este aceea a raportului dintre sistemul de soluționare instituit de ordonanță și propriul sistem de rezolvare a litigiilor consacrat de legislația specifică delegării de gestiune a serviciilor de utilități publice, cum este salubritatea.

Pentru aceasta, Consiliul reține că Legea serviciilor comunitare de utilități publice 51/2006 a fost adoptată de Parlament la 8 martie 2006, înainte de a exista OUG 34/2006, care a fost adoptată de Guvern la 19 aprilie 2006. Prin urmare, era firesc ca în cuprinsul ei să nu găsim trimiteri la această ordonanță sau la Consiliu, sistemul de rezolvare a litigiilor fiind cel de la art. 51 al. 3 din lege - "Soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea, executarea contractelor reglementate de prezenta lege [...] este de competența instanțelor de contencios administrativ și se face, cu precădere, în procedură de urgență".

La data de 20 februarie 2008, Guvernul a adoptat OUG 13/2008, prin care art. 30 din lege a fost modificat, la al. 12 al acestuia menționându-se că, în cazul anumitor servicii de utilități publice, între care și salubritatea, "procedura de atribuire" a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește în baza prevederilor OUG 34/2006. Totodată, la art. 51, al. 3 a fost modificat ("Soluționarea litigiilor contractuale dintre operator și utilizator, inclusiv a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate, se realizează de instanțele competente potrivit legii și se judecă în procedură de urgență. Cererea se introduce la instanțele de judecată în a căror competență teritorială se află domiciliul/sediul utilizatorului.") și i-a fost postpus un al nou (3) indice 1, cu următorul cuprins: "Soluționarea litigiilor dintre unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, dintre asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice și operatori în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractelor de delegare a gestiunii, precum și a celor privind acordarea de despăgubiri se realizează potrivit prevederilor Legii 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Cererea se introduce la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei competență teritorială se află sediul operatorului."

Așadar, prin aceeași intervenție legislativă, pe de o parte legiuitorul delegat obligă la urmarea procedurilor de atribuire privind achizițiile publice, iar pe de altă parte menține și detaliază sistemul inițial de soluționare a litigiilor legate de atribuirea contractului de delegare a gestiunii serviciilor. Rațiunea intervenției este prin urmare

clară, s-a dorit ca procedurile să urmeze mecanismul concurențial întâlnit la achizițiile publice, însă orice diferend legat de atribuirea contractului de delegare a rămas în continuare în competența instanțelor de contencios administrativ. Este evident că legiuitorul delegat nu a dorit să preia sistemul de soluționare a contestațiilor din ordonanța privind achizițiile publice, căci altfel nu și-ar mai fi avut vreun rost textul noului al. 3 indice 1. Dacă se voia a se merge pe sistemul amintit, cu siguranță că s-ar fi prevăzut expres acest lucru și, mai ales, textul al. 3 indice 1 ar fi fost altul. Trimiterea la ordonanța privind achizițiile este limitată doar la mecanismul derulării "procedurii de atribuire", iar nu la toate dispozițiile din ordonanță. De altminteri, chiar aceasta definește la art. 3 procedura de atribuire ca fiind "etapele ce trebuie parcurse de autoritatea contractantă și de către candidați/ofertanți pentru ca acordul părților privind angajarea în contractul de achiziție publică să fie considerat valabil; procedurile de atribuire sunt: licitația deschisă, licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea, cererea de oferte, concursul de soluții". De bună seamă că etapele ce trebuie parcurse nu se confundă cu mecanismul de contestare (potrivit art. 1 din aceeași ordonanță, ea reglementează pe de o parte "procedurile de atribuire" și, pe de altă parte și distinct de acestea "modalitățile de soluționare a contestațiilor în legătură cu procedurile de atribuire").

De altminteri, nici măcar toate procedurile de atribuire enumerate în ordonanță nu sunt aplicabile delegărilor de gestiune, dacă ținem seama că art. 30 al. 8 din lege prevede că procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice sunt doar licitația publică deschisă și negocierea directă. În plus, chiar și derularea acestor proceduri nu este decât la modul general similară etapelor din ordonanță, fiind special adaptată prin Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 717/2008.

Concluzia este evidentă dacă ne raportăm și la art. 36 al. 1 din Legea 101/2006, care dispune expres că soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea contractelor reglementate de legea în cauză este de competența instanțelor de contencios administrativ, dar și la art. 55 din Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice ("Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al delegatarului/comisiei de evaluare, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia serviciilor comunitare de utilități publice și prin nerespectarea prezentei proceduri-cadru, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativă și/sau în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările și completările ulterioare."), dispoziții care nu sunt abrogate sau modificate.

Dacă s-ar fi dorit ca mecanismul de soluționare a contestațiilor să fie cel din ordonanța privind achizițiile, legiuitorul ar fi prevăzut că toate aceste litigii se rezolvă pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile ordonanței, sau în justiție, în condițiile aceleiași ordonanțe. Dar, observăm că, separat de faptul că nicăieri în legislația contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice nu întâlnim vreo jurisdicție specială administrativă, legiuitorul vorbește doar de atacarea actelor autorităților potrivit legii contenciosului administrativ, nicidecum de facultatea căii administrativ-jurisdicționale la CNSC.

Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și se reglementează prin legi organice speciale în materie, iar legile nr. 51/2006 și 101/2006 nu se referă deloc la vreo astfel de jurisdicție, în fața Consiliului sau a altui organ administrativ-jurisdicțional, dimpotrivă, exclud aceste jurisdicții prin deferirea litigiilor în competența exclusivă a instanțelor judiciare de contencios administrativ, potrivit Legii nr. 554/2004. Fiind în prezenta unor norme speciale ce prevăd doar acestor instanțe competența materială în litigiile legate de atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractelor de delegare a gestiunii, acestea vor prevala ca aplicare în fața altor norme, cum ar fi cele generale în materie de achiziții publice din OUG 34/2006. De altminteri, vedem că normele actuale ale art. 255 al. 1 din ordonanță nici nu mai amintesc de calea de atac potrivit Legii nr. 554/2004, ceea ce intră în vădit conflict cu dispozițiile exprese ale art. 51 al. 3 ind. 1 din Legea 51/2006 („soluționarea litigiilor [...] se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004”). Dacă s-ar merge pe alt fir de gândire ar însemna că, în prezent, pentru contestarea unui act privind o delegare de gestiune, persoana interesată ar avea de optat între trei sisteme de atac:

a) la Consiliu, potrivit ordonanței;

b) în justiție, potrivit ordonanței;

c) în justiție, potrivit Legii 554/2004, la care trimite Legea 51/2006,

cumul de variante impropriu și neuzitat în dreptul pozitiv român.

Relativ la contractele de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice este de netăgăduit că OUG 34/2006 completează Legea 51/2006 și nu invers, însă o completează acolo unde aceasta este lacunară, iar nu acolo unde normele din lege sunt complete sau univoce, cum sunt cele ce stabilesc competența tribunalului. Dacă am suprapune articolul 255 al. 1 din ordonanță, mai ales în redactarea actuală, articolului 51 al. 3 ind. 1 din Legea 51/2006, am observa cu ușurință că ele nu pot fi conciliate, ceea ce face ca normele procedurale de competență jurisdicțională în materia delegării de gestiune să prevaleze celor în materia achizițiilor publice sau, mai corect și tranșant spus, normele din materia achizițiilor le completează pe cele din materia delegării de gestiune doar dacă nu sunt contrare ori

derogatorii acestora. În altă ordine de idei, art. 51 al. 3 ind. 1 din Legea 51/2006 semnifică dreptul comun (norma generală) în ceea ce privește litigiile referitoare la contractele de delegare de gestiune, iar art. 255 al. 1 din ordonanță reprezintă dreptul comun (norma generală) în ceea ce privește litigiile referitoare la contractele de achiziție publică. Prin urmare, în formularea actuală, între ele nici nu ar trebui să existe un raport de la general la special, pentru că cele două norme nu concură la reglementarea aceleiași situații

Văzând cele de mai sus, întrucât sistemul de soluționare a litigiilor privind atribuirea contractului de delegare de gestiune prin concesiune a serviciilor de salubritate în ■ nu este tratat și întemeiat pe normele ordonanței privind achizițiile publice, dispozițiile cap. IX (soluționarea contestațiilor) din această ordonanță nu își găsesc aplicarea în situația actuală. Norma proprie privind supunerea litigiilor evocate tribunalului în a cărui competență teritorială se află sediul operatorului, conform Legii 554/2004, face inaplicabile dispozițiile cap. IX din ordonanță.

Dat fiind că normele de competență ratiōe materie sunt de ordine publică, părțile nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații pentru care legea specială a prevăzut expres că se introduc la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui competență teritorială se află sediul operatorului.

Cele expuse formează convingerea Consiliului că soluționarea contestației de față nu intră în sfera de competență materială a acestuia și, luând în considerare dispozițiile:

- art. 51 al. 3 ind. 1 din Legea nr. 51/2006;
- art. 36 al. 1 din Legea 101/2006;
- art. 55 din Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice;

- art. 30 al. 6 teza finală din Legea nr. 51/2006: "Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare";

- art. 2 al. 1 lit. c teza a II-a din Legea 554/2004, potrivit căroră sunt asimilate actelor administrative, în sensul legii indicate, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect prestarea serviciilor publice;

- art. 8 al. 2 din Legea 554/2004: "Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ";

- art. 2 pct. 1 lit. d Cod procedură civilă, conform cu care tribunalul judecă în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ, în afara celor date în competența curților de apel;

- art. 10 al. 1 din Legea 554/2004, potrivit căroră: "Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene [...] se soluționează, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale [...]";

- art. 158 al. 1 Cod procedură civilă, potrivit cu care instanța de judecată este obligată să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 721 Cod procedură civilă, potrivit căroră prevederile codului alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială; ele se aplică și în materiile prevăzute de alte legi în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții potrivnice,

Consiliul va admite excepția necompetenței sale în materie, ridicată din oficiu, și, constatând lipsa sa de competență în soluționarea contestației, urmează a face aplicarea art. 158 Cod procedură civilă raportat la interpretarea ipotezei art. 22 din cod.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației către Tribunalul ■, secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, pe raza căruia își are sediul operatorul economic contestator.

Soluția declinării cauzei se impune, aceasta fiind în deplină concordanță și cu art. 21 al. 1 din Constituția României, republicată, și cu art. 6 al. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea 30/1994, permițând accesul neîngrădit și efectiv al contestatoarelor la judecarea propriilor cauze de către instanța judiciară competentă.

PREȘEDINTE COMPLET,

■

MEMBRU,

■

MEMBRU,

■

Redactată în trei exemplare originale, conține 10 (zece) file